

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27Csp/45/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421201925
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2021:6421201925.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom vo veci žalobcu: T. X., nar. XX. X. XXXX, trvalý pobyt: W. XX, zast.: FALIS & Partners, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Lermontovova 14, IČO: 51 769 654, proti žalovanej: Home Credit Slovakia a. s., Teplická č. 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast.: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom v Trenčíne, Piaristická 707/25, IČO: 47 234 679, o určenie, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, takto

rozhodol:

I. Úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX z 24. 8. 2017, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 21. 7. 2021, domáhal určenia, že revolvingový úver, ktorý mu poskytla žalovaná na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), uzatvorenej 24. 8. 2017, je bezúročný a bez poplatkov.

2. Podanie žaloby odôvodnil žalobca tým, že na základe zmluvy mu žalovaná ako veriteľ poskytla bezúčelový revolvingový úver s výškou úverového rámca 2 400 €. Žalobca sa ako spotrebiteľ zaviazal poskytnuté finančné prostriedky vrátiť v mesačných splátkach vo výške 3,31 % z dlžnej čiastky, dohodnutou úrokovou sadzbou 24,90 %, celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom 2 723,70 €, ročnou percentuálnou mierou nákladov (ďalej len „RPMN“) 28 %, priemernou hodnotou RPMN 22,42 % a odplatom 24,90 %. Predmetný úver žalovaná poskytla žalobcovi v deň podpisu zmluvy s tým, že mu vyplatila sumu 2 400 € na jeho účet vedený v banke Slovenská sporiteľňa a. s. a až následne žalobca na základe doručenej kreditnej karty vyberal finančné prostriedky. Podľa žalobcu je zmluva klasickou formulárovou zmluvou vopred pripravenou žalovanou, pričom v nej uvedené zmluvné podmienky neboli individuálne dohodnuté. Žalobca požiadal žalovanú o poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 2 400 €, pričom žiadal o jednorazové poskytnutie finančných prostriedkov na svoj účet, ktoré mu aj boli jednorazovo poskytnuté a až následne mu bola doručená kreditná karta. V samotnej zmluve je uvedené, že žalovaná poskytla bezúčelový revolvingový úver, no zároveň je uvedené, že svojim podpisom žalobca žiada o čerpanie úveru bezhotovostne v plnej výške. Z ustanovení zmluvy teda nie je podľa žalobcu jednoznačne preukázané, aká forma spotrebiteľského úveru bola poskytnutá a žalovaná sa dopustila nekalej obchodnej praktiky spočívajúcej v tom, že sa snažila úmyselne žalobcovi poskytnúť revolvingový úver, aj keď z jeho strany mu bol poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver v hotovosti. Rozdiel, či sa jedná o revolvingový alebo klasický úver má pre žalobcu podstatný význam, pretože odplata za poskytnutie finančných prostriedkov pri poskytovaní takýchto úverov je odlišná a ak by v danom prípade

išlo o klasický spotrebiteľský úver, tak odplata by prevyšovala najvyššiu prípustnú výšku odplaty za poskytnutie finančných prostriedkov. Žalobca sa zároveň odvoláva na znenie ustanovenia § 54 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), že v prípade pochybností o obsahu spotrebiteľských zmlúv má platiť výklad, ktorý je spotrebiteľa priaznivejší.

3. Podľa žalobcu zmluva neobsahuje ďalšie podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako napr. doba trvania zmluvy, termín konečnej splatnosti a údaje o výške RPMN, priemernej hodnote RPMN, celkovej výške splatnej spotrebiteľom nie sú v správnej výške, čo má taktiež za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň žiada, aby súd vykonal ex offo prieskum predmetnej zmluvy, či obsahuje všetky podstatné náležitosti. Podľa žalobcu zo zmluvy nie je možné ani približne určiť, dokedy by mal žalobca platiť mesačné splátky, keď zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú.

4. Žalobca spolu so žalobou predložil aj kópiu zmluvy, doklad o pripísaní sumy 2 400 € na účet vedený v banke Slovenská sporiteľňa a. s. 25. 8. 2017, potvrdenie žalovanej o výpovedi úverovej zmluvy z 7. 6. 2021, zúčtované transakcie na úverovom účte vedeného žalovanou od 31. 5. 2019 do 14. 5. 2021.

5. Žalovaná doručila súdu 21. 7. 2021 vyjadrenie k žalobe, súčasťou ktorej je aj nahrávka telefonátu, na základe ktorého žalovaná preukazuje, že žalobca si sám aktívne na základe kontaktu telefonickými linkami žalovanej aktivoval kreditnú kartu k úveru poskytnutého na základe zmluvy. Na uvedenej nahrávke sa žalobca identifikoval svojim rodným číslom a ďalšími osobnými údajmi. Žalovaná nesúhlasí s tvrdeniami uvedenými v žalobe a naopak tvrdí, že zmluva je vyhotovená korektne a obsahuje všetky zákonné náležitosti, preto považuje žalobu za nedôvodnú a nepodloženú. Žalovaná na základe zmluvy poskytla hotovostný úver vo výške 2 400 € prevodom na zmluve uvedený účet žalobcu a súčasne mu bola poskytnutá aj možnosť následne čerpať ďalšie finančné prostriedky z revolvingového úveru s dojednaným úverovým rámcom prostredníctvom kreditnej karty. Uvedené vyplýva z úverových podmienok (Hlava 3. § 2). Žalobca na základe kreditnej karty ďalšie finančné prostriedky čerpať mohol, ale nemusel. Kreditná karta mu bola zaslaná v 9/2017 ako neaktívna a bolo výlučne na jeho rozhodnutí, či si kartu aktivuje. Kreditnú kartu si žalobca aktivoval 19. 1. 2018, o čom žalovaná predložila ako dôkaz telefonickú nahrávku. Podľa žalovanej je nezákonným, aby sa flexibilná možnosť využitia finančných prostriedkov, ktorá vychádza v ústrety a vôli žalobcu, vyhodnotila ako nekalá obchodná praktika.

6. Pokiaľ ide o výšku odplaty a úrokovej sadzby žalovaná uviedla, že zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za druhý štvrtrok 2017 vyplýva, že výška priemernej RPMN pri kreditných kartách je v hodnote 22,42 %. V zmysle § 1a ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie“), je prípustná odplata vo výške dvojnásobku priemernej RPMN stanovenej podľa § 1 ods. 4 nariadenia, pričom zmluva obsahuje odplatu vo výške 24,90 %, teda prípustná v zmysle citovaného ustanovenia by bola až do výšky 44,84 %. Výška odplaty je tak v zákonom rozmedzí.

7. Z charakteru revolvingového úveru vyplýva, že zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú, preto nie je možné v zmluve určiť presný termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Ukončenie zmluvy je uvedené v úverových zmluvných podmienkach Hlavy 6. § 1. Podľa žalovanej je v zmluve dodržaná podmienka uvedenia doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. S poukazom na rozhodnutia súdov, ako aj novelizované znenie zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZSU“) podľa žalovanej ani v prejednávanej veci termín konečnej splatnosti úveru nebolo nevyhnutné určiť konkrétnym dátumom, ako to nesprávne tvrdí žalobca, ale postačuje vymedzenie iným určitým spôsobom, ktoré bez akýchkoľvek ťažkostí a pochybností umožňoval spotrebiteľovi tento dátum identifikovať. V prípade výpočtu RPMN žalovaná zdôraznila, že revolvingový úver je dynamický, neustále sa čerpajúci dopĺňajúci úver dojednaný na dobu neurčitú, preto v čase podpisu zmluvy nie je možné jednoznačne a presne stanoviť výšku celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom. Ustanovenia ZSU preto stanovili kritéria na jej určenie simulovaným výpočtom v zmysle prílohy č. 2, pričom predpoklady použité pre výpočet sú stanovené v zmluve. Žalovaná v čase uzatvorenia zmluvy nemala vedomosť o tom, kedy a v akej výške žalobca ako klient bude čerpať prostriedky prostredníctvom kreditnej karty. Z uvedeného dôvodu je možné vykonať len „imaginárny výpočet RPMN“ vychádzajúci z predpokladov pre výpočet RPMN podľa prílohy č. 2 písmeno e)

a f). Žalovaná ako prílohu vyjadrenia predložila súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za druhý štvrtrok 2017 zverejnená na stránke www.mfsr.sk, prehľad čerpania finančných prostriedkov žalobcom prostredníctvom výberu hotovosti kartou z bankomatu a úverové podmienky žalovanej pre úverovú kartu Tesco -IHTK 17 platné od 12. 4. 2017 (ďalej len „úverové podmienky“).

8. Na vyjadrenie žalovanej reagoval žalobca vyjadrením doručeným súdu 12. 8. 2021. Žalobca trvá na tom, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná neuviedla žiadne skutočnosti alebo dôkazy, ktorými by vyvrátila tvrdenia uvedené v žalobe. Žalobca naďalej vidí v konaní žalovanej nekalú obchodnú prax, pretože žalobca požiadal o poskytnutie bezúčelového hotovostného úveru vo výške 2 400 €, ktorý mu bol poskytnutý jednorazovo prevodom na jeho účet a až následne mu bola daná možnosť výberu hotovosti prostredníctvom karty. Žalovaná žiadnym spôsobom súdu podľa žalobcu jednoznačne nepreukázala, aký typ úveru bol žalobcovi poskytnutý. V tejto veci žalovaná zmenila spôsob poskytovania úveru tak, že aj keď poskytne bezúčelový hotovostný úver v snahe si zviazať klienta na dlhodobý úverový vzťah, možnosť účtovania podstatnej vyššej odplaty tým, že dôvod predpripravenej formulovanej zmluvy uvedie ako typ úveru revolvingový úver. Ide o klamanie spotrebiteľa, ktorý nevie, aký je rozdiel medzi bezúčelovým hotovostným úverom a revolvingovým úverom. Žalobca pritom identickým spôsobom uzatvoril so žalovanou aj inú úverovú zmluvu v roku 2016, ktorá nie je predmetom tohto sporu, pričom listom ešte pred samotným uzatvorením zmluvy žalovaná oznámila žalobcovi, že mu bol schválený revolvingový úver, pričom na účet mu vyplatia 3 000 € s mesačnou splátkou 86,79 €. Je podľa žalobcu absurdné a nelogické, aby už mal jednu kreditnú kartu a sám dobrovoľne chcel ďalšiu kartu. To len potvrdzuje skutočnosť, že v danom prípade sa nejedná o revolvingový úver, ale zámer žalovanej, aby sa v oboch úverových zmluvách jednalo o revolvingový úver z dôvodov uvádzaných v žalobe, ako aj v tomto vyjadrení. Žalovaná vedela, že bude prevádzať finančné prostriedky na základe úveru jednorazovo v plnej výške na účet žalobcu a že nedôjde k čerpaniu prostredníctvom kreditnej karty, ktorú v tom čase dávala ešte len vyrábať a doručovala ju žalobcovi až v mesiaci 9/2017. Žalobca zároveň predložil aj dokument z 12. 4. 2016, ktorým mu žalovaná oznámila, že mu schválila revolvingový pôžičku, vďaka ktorej získal peniaze vo výške 3 000 € za uvedených podmienok.

9. Dňa 6. 9. 2021 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovanej, v ktorom zdôraznila, že informácie o spôsobe čerpania úveru mal žalobca uvedené v úverových zmluvných podmienkach, z ktorých najdôležitejšie ustanovenia boli citované priamo v zmluve na str. 3 v časti „Zoznamujeme Vás zvlášť s týmito ustanoveniami úverových podmienok“, kde sú okrem iného aj informácie ohľadne čerpania úveru opakovane prostredníctvom kreditnej karty. V úverových zmluvných podmienkach je upravený spôsob čerpania revolvingového úveru v Hlave 3. „čerpanie revolvingového úveru“. Je preto vrcholne zavádzajúcim a nepravdivým tvrdenie žalobcu, že nemal vedomosť o poskytnutí revolvingového úveru. Zmluva bola uzatvorená z iniciatívy žalobcu, žalovaná nevnucovala žalobcovi žiadnym spôsobom uzatvorenie zmluvy, bolo pritom povinnosťou žalobcu zmluvu si riadne a dôsledne prečítať a až po dôslednom porozumení ju podpísať. Ochrana spotrebiteľov sa nemôže dostať až do rozsahu, že oslobodí spotrebiteľa od čítania zmluvy a následne, keď dôjde k uplatňovaniu jednotlivých zmluvných ustanovení sa spotrebiteľ začne brániť tým, že ju neprečítal a neporozumel jej.

10. Na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 21. 9. 2021, súd oboznámil žalobcu s telefonickou nahrávkou, ktorej záznam bol súdu doručený zo strany žalovanej, pričom žalobca zotrval na všetkých svojich vyjadreniach a ako dôkaz navrhol výsluch žalobcu za účelom zistenia skutočnosti, či žalobca mal záujem o revolvingový úver alebo úver bezúčelový a ako prebiehal samotný kontraktálny proces.

11. Následne súd vyzval žalovanú, aby predložila doklady, ktoré preukazujú splnenie povinnosti skúmať bonitu dlžníka podľa § 7 ods. 1 ZSU a taktiež splnenie podmienky uvedenej v § 7 ods. 19 ZSU. Súd rovnako vyzval žalovanú na predloženie dokumentov obsahujúcich informácie poskytnuté spotrebiteľovi pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré preukazujú, že žalobca pred uzavretím zmluvy bol oboznámený, že mu bude poskytnutý tzv. revolvingový úver. Na výzvu reagovala žalovaná podaním z 5. 10. 2021, v ktorom tvrdila, že povinnosť veriteľa posudzovať pred uzavretím zmluvy bonitu spotrebiteľa predstavuje určitú záruku, že veriteľ bude pri poskytovaní úveru postupovať tak, aby spotrebiteľa do určitej miery chránil pred neschopnosťou splácať predmetný úver. Primárnym záujmom § 7 ZSU je ochrana spotrebiteľa pred nezodpovedným poskytnutím úveru. Žalovaná poskytuje tisíce rôznych druhov úverov mesačne a jej záujmom ako veriteľa je zisk z poskytnutia úveru v podobe úroku dosiahnutého spotrebiteľovým riadnym splácaním. Záujmom žalovanej nie je a nemôže byť zámer

následného vymáhania pohľadávok vzniknutých omeškaním dlžníka. Je teda nepochybné, že žalovaná bola motivovaná na dôkladné posudzovanie schopnosti splácať poskytnutý úver nielen ustanoveniami právnych predpisov, ale aj ekonomickými faktormi. Z dôvodov finančných a časových nemôže byť proces poskytovania úveru založený na ručnom spracovaní každej žiadosti o úver. Žalovaná tak okrem odbornosti svojich zamestnancov využíva tiež kombináciu tejto odbornosti a moderné technológie spojené s automatizáciou, ako aj ostatné prostriedky u všetkých porovnateľných subjektov v rovnakom odvetví. Žalovaná pri posudzovaní bonity spotrebiteľa dôkladne zisťuje kreditné skóre, teda credit scoring, ktoré zaisťuje oddelenie úverových rizík. Týmto procesom je posudzovaná tak príjmová ako aj výdavková stránka, klientske informácie o premenných hodnotách ako vek, vzdelanie, zdroj príjmov, rodinný stav, počet detí, spôsob bývania a pod. Pre tento účel je využívaný štatistický model, ktorého výstupom je pravdepodobnosť dodržania úverových záväzkov zo strany klienta. Pre každú produktovú líniu využíva odlišný model pre zistenie kreditného skóre klienta. Rovnako tak sú nastavené hodnoty minimálneho skóre, ktorého nedosiahnutím je posudzovaná žiadosť zamietnutá. Pre predchádzanie vzniku omeškania klienta s úhradou splátok zabezpečuje žalovaná kontrolu bonity klienta, ktorej výsledkom je limit najvyššej mesačnej splátky. V rámci neho je overená schopnosť klienta splácať ďalšie finančné záväzky a hradiť nevyhnutné životné výdavky.

12. Pokiaľ z takto uvedených informácií vznikne pochybnosť o pravosti tvrdenia klienta, pristupuje žalovaná k žiadosti o predloženie potvrdenia o výške príjme, alebo výpisu z bankového účtu, overenie údajov o zamestnaní a pod. Žalovaná využíva taktiež aj za tým účelom informácie z externých registrov, konkrétne SOLUS a NRKI, na základe ktorých zhromažďuje informácie, ako aj existencia záväzkov, ich výška, historická platobná morálka klienta. V danom prípade žalobca ako klient pri uzatváraní úverovej zmluvy uviedol, že je zamestnancom na dobu neurčitú v E. A. Š. s. r. o., jeho čistý mesačný príjem predstavuje výšku 780 €, príjem partnerky predstavuje 400 €, je ženatý, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť a býva vo vlastnom byte, resp. dome. V čase uzatvorenia zmluvy žalovaná nemala súhlas zo Sociálnej poisťovne na overovanie klientmi uvádzaných informácií pri uzatváraní zmluvy, čo sa postupom čase podarilo zmeniť a informácie v súčasnosti sú preverované aj v Sociálnej poisťovni. Ďalej žalovaná poukázala aj na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 4. 2008 (ďalej len „smernica 2008/48“) a taktiež na rozsudok Súdneho dvora z 18. 12. 2014 vo veci C-449/13, z ktorého vyplýva, že smernica 2008/48 neukladá poskytovateľom úveru povinnosť vykonávať systematicky kontrolu pravdivosti informácií poskytnutých spotrebiteľom. V závislosti od okolností každého jednotlivého prípadu sa poskytovateľ úveru môže buď uspokojiť s informáciami, ktoré mu poskytne spotrebiteľ, alebo môže dospieť k názoru, že je nevyhnutné, aby tieto informácie boli potvrdené pomocou ďalších údajov. Žalovaná nepochybila, keď tvrdenia žalobcu považovala za dostatočné vzhľadom na neexistenciu dôvodných pochybností o pravdivosti jeho tvrdenia. Žalovaná splnila podmienky zákona, kedy miera preverenia zodpovedá čiastke. Podľa žalovanej § 7 ods. 1 ZSU neupravuje spôsob, akým má veriteľ posudzovať schopnosť klienta splácať úver, odkazuje sa len na odbornú starostlivosť, čo si v tomto prípade splnila. Zároveň predložila informácie o skúmaní bonity z interného systému, vrátane úverovej správy z registra NRKI a štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere podpísané žalobcom, ktorý svojim podpisom potvrdil, že mu bolo poskytnuté jedno vyhotovenie tohto formulára a bolo mu poskytnuté aj náležité vysvetlenie.

13. Na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 12. 10. 2021, žalobca uviedol, že vyjadrenie žalovanej ohľadom skúmania schopnosti žalobcu splácať úver sú účelové a nepreukazujúce, že žalovaná konala s odbornou starostlivosťou, pretože žalovaná predložila len výpis z registra NRKI, hoci uvádzala, že sú využívané aj iné úverové registre ako SOLUS, z ktorého výpis nepredložila. Z interného systému na výpočet schopnosti splácať úver označeného ako MLS vyplýva, že v čase poskytnutia úveru mal žalobca štyri existujúce úvery, pričom nie všetky tieto úvery žalovaná zahrnula do výpočtu pre schopnosť žalobcu splácať poskytnutý úver a z predložených dôkazov nevyplýva, že by žalovaná zistené informácie aj s odbornou starostlivosťou analyzovala, posudzovala a prihliadala na údaje zo všetkých príslušných databáz a registrov za účelom posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Celková mesačná splátka na skôr poskytnuté úvery predstavuje podľa žalobcu sumu 507 €. Nie je teda pravdivá informácia, ktorá bola uvedená v internom systéme žalovanej, že výška splátok iným spoločnostiam predstavuje 262,49 €. Výpočet zostávajúceho MLS mala byť v zápornej výške, a to 6,44 €, čo nie je postačujúce na uspokojenie ani základných životných nákladov dospelého osoby vzhľadom na zákonom stanovené životné minimum. Do výpočtu boli zahrnuté aj náklady na domácnosť vo výške 200 €, pričom tieto náklady žiadnym spôsobom žalovaná nepreverila. Žalobca pri uzatváraní zmluvy uviedol, že aj keď je zamestnaný, tak je po operácii chrbtice a dlhodobo práceneschopný, pričom

výška jeho príjmu bola cca. 340 €, preto mu nie je zrejmé, z akých údajov vychádzala žalovaná, keď uviedla, že príjem žalobcu je 780 €. Žalobca žiadne potvrdenie o príjme nedokladoval, úver bol poskytnutý v mesiaci 8/2017, pričom žalobca už bol v tom čase štyri mesiace práceneschopný. Aj v predchádzajúcom období v roku 2017 za prvé štyri mesiace bol príjem žalobcu 715 € a nie 780 €. Žalobca ako spotrebiteľ je síce povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé informácie, avšak to nezabavuje žalovanú povinnosti vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie. Zároveň predložil rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9CoCsp/77/2020 z 28. 7. 2021 a potvrdenie o jeho príjme vydané zamestnávateľom E. A. Š. z 11. 10. 2021 za rok 2017.

14. Okresný súd na základe vyjadrení strán sporu a predložených listín zistil nasledovné skutočnosti.

15. Žalobca a žalovaná uzatvorili zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo forme revolvingového úveru, čo vyplýva už zo samotného názvu predmetnej zmluvy, kde žalovaná uviedla, že ide o revolvingový úver. V rámci údajov o žalobcovi ako dlžníkovi je v zmluve uvedené, že jeho rodinný stav je ženatý, počet vyživovaných detí 0, druh bývania vlastný dom/byt, zdroj príjmu zamestnanec, názov zamestnávateľa E. A. Š. s. r. o., u ktorého je zamestnaný od 2/2014, ako čistý mesačný príjem žalobca uviedol 780 € a čistý mesačný príjem partnerky 400 €. Žalobca zároveň svojím podpisom vyhlásil, že disponuje dostatočnými finančnými zdrojmi na uhradenie všetkých svojich záväzkov, vrátane záväzkov z nižšie uvedených úverových zmlúv a že považuje svoju finančnú situáciu za primeranú svojim záväzkom. Pokiaľ ide o časť zmluvy, ktorá poskytuje informácie o úvere je ako druh úveru (27.) uvedený bezúčelový revolvingový úver, výška úverového rámca (kreditného limitu) 2 400 €, ročná úroková sadzba 24,90 %, výška mesačnej splátky 3,31 % z výšky úverového rámca (79,44 €), k čomu je ako poznámka uvedené, že uvedená splátka je vypočítaná z dohodnutého úverového rámca, RPMN 28 %, odplata 24,90 %, priemerná hodnota RPMN 22,42 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 2 723,70 €, k čomu je ako poznámka uvedená, že na jej výpočet boli použité tieto predpoklady: čerpanie celej výšky úveru okamžite, bezhotovostne v plnej výške pri najvyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe, poskytnutie úveru na obdobie jedného roka a splatenie v dvanástich mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny. Napokon, ako termín splatnosti splátok je uvedené 20. deň v mesiaci.

16. Zmluva je koncipovaná prehľadne na jednotlivé časti, v ktorých sa podľa názvu nachádzajú ďalšie dôležité informácie. V časti zmluvy „Potvrdenie transakcie“ sa uvádza, že svojím podpisom žalobca žiada o čerpanie úveru vo výške dojednaného úverového rámca prevodom na nižšie uvedený účet, pričom v bode 39. je uvedené číslo bankového účtu žalobcu. V časti zmluvy označenej ako „Zoznamujeme Vás zvlášť s týmito ustanoveniami úverových podmienok“ je uvedené, že žalobca môže po odsúhlasení žalovanej čerpať peňažné prostriedky prostredníctvom karty do výšky úverového rámca, pričom úverový rámec je za stanovených podmienok možné v priebehu trvania zmluvy zvýšiť aj znížiť, úrok a úhrada za poistenie prirastajú k istine, a to vždy k poslednému dňu zúčtovacieho obdobia. V tejto časti sú uvedené aj podmienky zosplatenia úveru, možnosť zmeny úverových podmienok, postúpenia pohľadávky zo zmluvy, potvrdenie o tom, že svojím podpisom žalobca potvrdil prevzatie formuláru so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere.

17. V časti zmluvy označenej ako „Zákonné informácie k Vašej zmluve“ je v bode 1. uvedené, že zmluva a zmluva o platobných službách sa uzatvárajú na dobu neurčitú. V bode 2. je uvedené, že úver umožňuje žalobcovi čerpať peňažné prostriedky prostredníctvom karty. V bode 6. je uvedená možnosť odstúpiť od zmluvy do 14 kalendárnych dní od jej uzavretia bez uvedenia dôvodu a bez zaplatenia zmluvnej pokuty.

18. Dňa 25. 8. 2017 bola na účet žalobcu uvedený v zmluve zaplatená suma vo výške úverového rámca 2 400 €. Z nahrávky poskytnutej žalovanou vyplýva, že žalobca po zadaní svojich osobných údajov na overenie jeho identity si aktivoval kreditnú kartu k úverovému účtu poskytnutému na základe zmluvy. Z listu z 7. 6. 2021 vyplýva, že žalovaná informovala žalobcu o tom, že jej bola doručená jeho výpoveď zmluvy. Z tohto dôvodu zablokovala kreditnú kartu a dňom doručenia výpovede začala plynúť výpovedná lehota jeden mesiac, počas ktorej je povinný splatiť dlžnú sumu podľa údajov uvedených v tejto listine.

19. Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 1 ods. 2 ZSU, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 2 písm. a), b), d) a e) ZSU, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

22. Podľa § 7 ods. 27 ZSU, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní pri posudzovaní položiek podľa odseku 20, ktoré sa použijú pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a príjem spotrebiteľa.

23. Podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) ZSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) odplatu podľa osobitných predpisov, k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver

za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

24. Podľa § 11 ods. 1 ZSU, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

25. Podľa § 11 ods. 2 ZSU, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

26. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba je dôvodná. Okresný súd posúdil zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v súlade s § 2 písm. d) ZSU, v ktorej zmluvné strany mali postavenie spotrebiteľa (žalobca) a veriteľa (žalovaná). Žalovaná nepoprela tvrdenia žalobcu, že v danom prípade išlo o typickú formulárovú zmluvu, vopred pripravenú žalovanou, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý bezúčelový revolvingový úver vo výške 2 400 €, ktorý mu bol vyplatený na účet, ktorý uviedol v zmluve. V mesiaci 9/2017 bola žalobcovi doručená neaktívna kreditná karta, ktorú si následne aktivoval. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporu sporné. Spornou ostala otázka, či bolo úmyslom žalovanej poskytnúť revolvingový úver, hoci podľa žalobcu tým, že mu bol celý úverový rámec vopred vyplatený na jeho vlastný účet, malo ísť o klasický spotrebiteľský úver. Ďalšou spornou otázkou bolo, či zmluva obsahovala všetky náležitosti, absenciou ktorých by sa úver považoval za bezúročný a bez poplatkov v súlade s § 11 ZSU.

27. Pojem „revolvingový úver“ nie je legálnym pojmom, ktorý nie je definovaný v ustanoveniach ZSU. Ide pritom o bežný finančný produkt bankových a nebankových inštitúcií nielen na slovenskom trhu spotrebiteľských úverov. Z tohto dôvodu sa revolvingový úver posudzuje podľa ustanovení o povolenom prečerpaní podľa § 2 písm. e) ZSU, ktorý je svojimi znakmi najbližšie podobný revolvingu a z ekonomického hľadiska ho charakterizujú znaky ako kreditný limit, minimálna a mesačná splátka. Revolvingový úver je spotrebiteľským úverom, ktorým veriteľ poskytuje dlžníkovi úver v rámci dohodnutého limitu opakovane a dlžník čerpá úver spravidla prostredníctvom kreditnej karty v termínoch podľa vlastnej úvahy. Aj revolvingový spotrebiteľský úver musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ZSU, i keď z povahy tohto úveru je zrejmé, že nemôže obsahovať všetky zákonné náležitosti tak, ako sú uvedené v odseku 2. Z obsahu zmluvy je však zrejmé, že už v samotnom názve bol žalobca upozornený, že ide o revolvingový úver. Okresný súd po posúdení obsahu zmluvy dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti, absenciou ktorých by sa považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. V prípade výpočtu RPMN okresný súd nezistil, že by žalovaná postupovala v rozpore s prílohou č. 2 časť II. písm. e) ZSU, ktorá stanovuje, že ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez pevne určenej doby trvania, pričom medzi tieto zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí aj zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorý sa musí splatiť úplne v rámci stanovenej doby alebo po ňom a

až po jeho úplnom splatení je ďalšie čerpanie úveru prípustné a takéto zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie sú povoleným prečerpaním, predpokladá sa, že spotrebiteľský úver sa poskytuje na obdobie jedného roka, počnúc dňom prvého čerpania a posledná splátka uskutočnená spotrebiteľom vyrovná zostatok istiny, úrokov a prípadných ďalších poplatkov. V danom prípade ide o príkladný výpočet RPMN, ktorý slúži spotrebiteľovi na porovnanie obdobných produktov. Tento výpočet RPMN však neplatí počas celého trvania zmluvy, pretože vychádza z modelového zákonom predpokladaného príkladu. To však neznamená, že výpočet uvedený v zmluve je nesprávny, či v neprospech spotrebiteľa. Tvrdenia žalobcu, že RPMN bola vypočítaná v jeho neprospech, resp. že bola vypočítaná nesprávne, sú zavádzajúce.

28. Okresný súd ďalej zistil, že zmluva obsahuje aj všetky náležitosti podľa § 10 ods. 1 ZSU. Úverové podmienky sa riadnou inkorporáciou stali neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V zmluve sú uvedené všetky poplatky spojené so zmluvou a spôsob ich zmeny je uvedený v úverových podmienkach (Hlava 5. § 6). Pokiaľ ide o dobu trvania zmluvy, tento údaj zmluva obsahuje a to v časti „záonné informácie k Vašej zmluve“ hneď v prvom bode. Zmluva taktiež obsahuje informácie o spôsobe čerpania úveru prostredníctvom karty s tým, že prvé čerpanie si zmluvné strany dohodli spôsobom vyplatenia celej výšky úverového rámca na účet žalobcu. Tieto informácie sú uvedené v zmluve zrozumiteľne a transparentne, preto aj žalobcovi ako priemernému spotrebiteľovi muselo byť zrejmé, o aký úver ide a aké sú podmienky jeho čerpania prostredníctvom aktivovania a využívania kreditnej karty, čo napokon potvrdzuje aj nahrávka telefonického rozhovoru žalobcu, prostredníctvom ktorého si aktivoval kreditnú kartu. S odkazom na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9. 11. 2016 (ECLI:EU:C:2016:842, bod 59), na ktoré odkazuje aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 22. 2. 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, okresný súd konštatuje, že ak spotrebiteľ vie zo zmluvy identifikovať termín konečnej splatnosti, nemusí byť v zmluve uvedený presný dátum poslednej splátky. Rovnako tak sa nemusia všetky podstatné údaje nachádzať priamo v zmluve, pokiaľ sú úverové podmienky riadnou súčasťou zmluvy. Z údajov, ktoré zmluva obsahuje, tak je možné vypočítať výšku mesačnej splátky a je taktiež logické, že poslednú splátku úveru bude predstavovať splátka, ktorou dlžník uhradí poslednú časť neuhradenej istiny, úroku, resp. poplatku. Pri zmluvách uzatváraných na dobu neurčitú a pri ktorých je možné opakovane čerpať úver do výšky úverového rámca je nemožné, aby v zmluve bol vopred vymedzený počet splátok, ich presná výška a termín konečnej splatnosti úveru. Tvrdenia žalobcu o absencii týchto údajov preto nie sú dôvodné.

29. Ako pri každom spotrebiteľskom úvere, tak aj pri revolvingovom úvere je dlžník povinný platiť úrok z istiny až do splatenia celej sumy istiny a na uvedenú skutočnosť nemá vplyv, že zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. Na platenie zmluvných úrokov tak nemá vplyv, na akú dobu je zmluva uzavretá, ale to, či je splatená istina úveru. Uzavretím zmluvy na dobu neurčitú sa len umožňuje dlžníkovi opakovane čerpať úver kedykoľvek počas trvania zmluvy, pretože v prípade, ak by sa zmluva o revolvingovom úvere uzatvorila na dobu určitú, dlžník by po uplynutí doby stratil možnosť čerpať úver v rámci úverového rámca. Preto tvrdenia žalobcu, že uzavretím zmluvy na dobu neurčitú bude platiť zmluvné úroky do neurčitého času, nie sú pravdivé.

30. Pokiaľ ide o údajné klamanie žalobcu ako spotrebiteľa žalovanou, ktoré malo spočívať v tom, že žalovaná mala úmyselne ponúknuť žalobcovi revolvingový úver, hoci reálne mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver vyplatením úveru na jeho účet, k tomu považuje okresný súd za potrebné uviesť, že zo strany žalobcu nemal súd preukázané, že žalobca požiadal žalovanú o iný ako revolvingový úver. Z tvrdenia žalobcu mal súd naopak preukázané, že žalobca pri uzavretí zmluvy zavádzal žalovanú za účelom, aby mu bol revolvingový úver poskytnutý a žalovanej uviedol nepravdivú výšku svojho príjmu, hoci svojim podpisom v zmluve potvrdil, že všetky ním uvedené údaje sú pravdivé. Žalobca týmto preukázal, že mal o revolvingový úver záujem, a nadhodnotil preto svoj príjem. Žalobca v konaní nepreukázal klamlivé konanie zo strany žalovanej, ktorá ho mala zavádzať, že mu chce poskytnúť jednorazový spotrebiteľský úver, hoci uzavreli zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere. Naopak, tvrdenie žalobcu bolo vyvrátené samotným obsahom zmluvy, ako aj predzmluvnými informáciami uvedenými vo formulári štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, v ktorých bol zrozumiteľným spôsobom informovaný o tom, o aký druh úveru ide, pričom sám žalobca uviedol žalovanej svoj účet, na ktorý mu bolo vyplatené prvé čerpanie úveru. Ustanovenia zmluvy sú pritom natoľko zrozumiteľné, že nie je možné dospieť k rôznym výkladom, a nevznikajú tak žiadne pochybnosti ohľadom jej obsahu, preto nie je dôvod na aplikáciu ust. § 54 ods. 2 OZ. Ďalšie čerpania úveru prebiehali v súlade so zmluvou a úverovými podmienkami prostredníctvom kreditnej karty, ktorá bola žalobcovi zaslaná ako neaktívna a ktorú si musel aktivovať, ak prostredníctvom nej chcel čerpať ďalšie prostriedky

z úverového rámca. Súdu žalobca zároveň preukázal, že ako spotrebiteľ mal s obdobným druhom revolvingového úveru skúsenosti, keďže so žalovanou už v roku 2016 uzavrel obdobnú zmluvu, ku ktorej mu taktiež bola vystavená kreditná karta. Žalobca tak preukázal, že už v tom čase vedel, aké úvery žalovaná poskytuje.

31. Žalobca sa z vlastnej iniciatívy opäť uchádzal o poskytnutie revolvingového úveru, o čom bol žalobca jasným, transparentným a zrozumiteľným spôsobom informovaný pri uzatvorení úverovej zmluvy štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú na formulári podľa prílohy ZSÚ v súlade s § 4 ods. 2 ZSÚ, kde bol žalobca hneď v časti 2. v opise hlavných vlastností spotrebiteľského úveru informovaný, že ide o bezúčelový revolvingový úver s maximálnou výškou, alebo celkovou čiastkou, ktorá bola poskytnutá, a to 2 400 €. Zároveň v rámci podmienok, ktoré upravujú čerpanie peňažných prostriedkov bol žalobca informovaný, že ide o opakované čerpanie prostredníctvom platobnej karty s týždenným limitom na výber z ATM 200 €. Ďalej bol informovaný, že zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú a taktiež bol informovaný o predpokladoch použitých pre výpočet celkovej čiastky, ktorú bude musieť ako spotrebiteľ zaplatiť vrátane ostatných podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve bol žalobca jasným a zrozumiteľným spôsobom informovaný o spôsobe čerpania úveru. Možnosť čerpania úveru spôsobom, akým sa dohodli so žalovanou v predmetnej zmluve umožňujú aj úverové podmienky, pričom v časti Hlava 3. „Čerpanie revolvingového úveru“ v § 2 je uvedené, že zmluvné strany sa môžu dohodnúť na takom spôsobe čerpania, že prvé čerpanie úveru vo výške dohodnutého úverového rámca môže byť uskutočnené prevodom na bežný účet žalobcu, ktorý uvedie v zmluve. Takéto čerpanie nebude uskutočnené prostredníctvom karty, ale na základe potvrdenia transakcie v zmluve. Skutočnosť, že zmluvné strany sa na takomto čerpaní dohodli nerobí z tohto úveru bezúčelový spotrebiteľský úver, resp. nejde o klamanie spotrebiteľa v tom smere, že by uvedený úver nespĺňal parametre revolvingového úveru. Aj dohodou o vyplatení úveru vo výške úverového rámca na účet žalobcu úver naďalej spĺňal parametre revolvingu ako opakované sa obnovujúceho úveru do výšky úverového rámca.

32. Žalobca pritom mal možnosť zmluvu nepodpísať, ak s jej obsahom nesúhlasil, resp. ak žiadal jednorazový úver a namiesto toho mu bol poskytnutý revolvingový úver. Napriek tomu, že konanie žalovanej považuje za klamlivé, zmluvu podpísal. Žalobca mohol po jej uzavretí odstúpiť od zmluvy v lehote 14 dní bez akejkoľvek sankcie, pričom táto možnosť odstúpenia slúži práve na to, ak žalobca zistí, že mal iné predstavy o úvere, aký mu bol veriteľom poskytnutý, napriek tomu žalobca od zmluvy neodstúpil, ale aktivoval si kreditnú kartu a úver ďalej opakovane čerpal, z čoho plynie záver, že tvrdenia žalobcu o nekalej obchodnej praktike žalovanej sa javia byť ako účelové.

33. Okresný súd nevykonal dôkaz navrhnutý žalobcu, a to jeho výsluch ako strany sporu. Súd poukazuje na ustanovenie § 195 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), z ktorého jednoznačne vyplýva, že súd nariadi výsluch strany len v prípade, ak má vykonať ako dôkaz o tvrdených skutočnostiach, ktoré nemožno preukázať inak. V civilnom sporovom konaní je výsluch strany sporu iba podporným dôkazom. Vyplýva to z dikcie zákona, podľa ktorej výsluch strany sporu môže súd vykonať vtedy, ak tvrdenú skutočnosť nemožno preukázať inak. V danom prípade by výsluch žalobcu bol nadbytočným dôkazom, pretože skutočnosti, ktoré sa mali preukázať výsluchom žalobcu, boli v konaní už preukázané bez dôvodných pochybností jednak tvrdeniami samotného žalobcu a listinami predloženými stranami sporu ako zmluva, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a telefonická nahrávka žalobcu.

34. Okresný súd napokon skúmal, či žalovaná konala s odbornou starostlivosťou pri uzavretí zmluvy, a za tým účelom zisťoval, či žalovaná dodržala podmienky stanovené v § 7 ZSU, predovšetkým či z jej strany nedošlo k hrubému porušeniu povinností tým, že posudzovala bonitu žalobcu bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver alebo či z jej strany nedošlo k porušeniu ustanovení § 7 ods. 19 až 42 ZSU. Žalovaná predložením dokladov na výzvu súdu preukázala, že prihliadala na údaje z databázy NRKI, pričom zákon nestanovuje povinnosť nahliadať do viacerých databáz. Taktiež preukázala, že schopnosť splácať úver neposudzovala bez akýchkoľvek údajov.

35. V tomto smere však okresný súd poukazuje na ustanovenie § 7 ods. 27 ZSU, podľa ktorého bola žalovaná povinná pri posudzovaní schopnosti dlžníka splácať úver použiť dostatočné, primerané a

aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa a ďalšie informácie o finančnej ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme bola povinná overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Žalovaná pritom sama uviedla vo svojom vyjadrení, že nevychádzala z externých zdrojov, a to konkrétne z overenia príjmu uvedeného žalobcom údajmi zo Sociálnej poisťovne, pretože v čase uzavretia zmluvy nemala prístup do tejto databázy, a teda príjem žalobcu žiadnym iným spôsobom neoverovala. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na samotnou žalovanou citovaný rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 18. 12. 2014 vo veci C-449/13, v ktorom okrem iného uviedol, že „z článku 8. ods. 1 smernice 2008/48 vyplýva, že veriteľ je pred uzavretím zmluvy o úvere povinný posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Smernica 2008/48 neuvádza vyčerpávajúci zoznam informácií, pomocou ktorých musí veriteľ ohodnotiť úverovú bonitu spotrebiteľa a ani, či musia byť tieto informácie skontrolované a akým spôsobom. Naopak, znenie článkov 8 ods. 1 smernice 2008/48 jej odôvodnenia 26 priznáva veriteľovi mieru voľnej úvahy pri určení, či informácie, ktoré majú k dispozícii sú dostatočné na potvrdenie úverovej bonity spotrebiteľa a či ju musí overiť aj inými prostriedkami. Z toho vyplýva, že veriteľ musí po 1. v každom prípade a vzhľadom na skutočnosti prípadu posúdiť, či sú uvedené informácie primerané a dostatočné na ohodnotenie úverovej bonity spotrebiteľa. V tejto súvislosti sa môže dostatočný charakter uvedených informácií líšiť vzhľadom na okolnosti uzatvorenia zmluvy o úvere, osobnú situáciu spotrebiteľa a výšku úveru. Toto ohodnotenie sa môže uskutočniť prostredníctvom dokumentov preukazujúcich finančnú situáciu spotrebiteľa, ale nemožno vylúčiť, že veriteľ zohľadní aj staršie informácie o finančnej situácii záujemcu o úver, ktorými môže disponovať. Obyčajné, nepodložené vyhlásenie spotrebiteľa však nemôžu byť sami o sebe dostatočné, ak k nim nie sú pripojené dôkazy. Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné na tretiu otázku odpovedať, že článok 8 ods. 1 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že jednak bráni, aby bolo ohodnotenie úverovej bonity spotrebiteľa uskutočnené len na základe ním predložených informácií za predpokladu, že sú tieto informácie dostatočné a že k obyčajným vyhláseniam spotrebiteľa sú pripojené dôkazy a jednak neukladá veriteľovi povinnosť systematicky overovať pravosť informácií poskytnutých spotrebiteľom.“

36. Okresný súd má povinnosť rešpektovať judikatúru Súdneho dvora Európskej únie ohľadom záväzného výkladu ustanovení smernice 2008/48, ktorý konštatoval, že žalovaná ako veriteľ pri posudzovaní schopnosti žalobcu ako dlžníka splácať úver bola povinná overiť údaj o príjme žalobcu zaobstaraním si dôkazov či už od žalobcu (potvrdenie o príjme, výpis z účtu, na ktorý sa jeho príjem poukazoval) alebo z externých zdrojov a nespoliehať sa na ničím nepodložený údaj žalobcu o výške jeho príjmu. Ak by žalovaná v tomto konkrétnom prípade postupovala v súlade s citovaným rozhodnutím, ako aj v súlade s § 7 ods. 27 ZSÚ, úver by žalobcovi zjavne neposkytla, pretože jeho celkové výdavky by prevyšovali čistý príjem žalobcu (§ 7 ods. 21 ZSU). Žalovaná sa nemôže tejto povinnosti zbaviť poukazom na to, že Súdny dvor Európskej únie vo svojom rozhodnutí konštatoval, že jej neukladá povinnosť vykonávať systematicky kontrolu informácií poskytnutých spotrebiteľom, pretože ako vyplýva aj z citovaného rozhodnutia, táto skutočnosť platí iba za podmienky, že informácie poskytnuté spotrebiteľom budú dostatočné a jeho vyhlásenia podopreté dokladmi, čo v tomto prípade splnené nebolo. Okresný súd tak mal preukázané, že žalovaná postupovala v rozpore s § 7 ods. 27 ZSU tým, že informácie o príjme neoverovala preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Už len na základe tejto skutočnosti je možné konštatovať, že boli splnené podmienky pre vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 2 ZSU, pretože zo strany žalovanej išlo o hrubé porušenie povinnosti stanovené v § 7 ods. 27 ZSU. Z tohto dôvodu súd žalobe vyhovel a určil, že úver poskytnutý žalobcovi je bezúročný a bez poplatkov.

37. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu (100 %).

40. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, ktoré je potrebné doručiť Okresnému súdu Žiar nad Hronom v dostatočnom počte rovnopisov s prílohami, v prípade jeho doručenia iným spôsobom ako do elektronickej schránky súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť a odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie môže meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie dôkazy alebo tvrdenia, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.